

fra de paagældende næringsdrivendes Organisationer baade i København og Provinserne, og ogsaa Københavns Politidirektør har udtalt sig om Spørgsmaalet, idet han har forklaret, at Forholdet er af den Natur, at det er ganske umuligt at kontrolere Efterlevelsen af Loven. Det forekommer mig at være ganske urimeligt at opretholde disse Bestemmelser, og jeg finder det derfor ganske naturligt, at Lovforslaget gaar ud paa at give Konditorer, Kagebagere og Bagere Ret til ogsaa ud af Huset at sælge Varer i den Tid, i hvilken de efter den saakaldte Beværterlov, der blev vedtaget i Fjor, har Lov til at sælge til Fortæring paa Stedet.

Jeg har dermed gennemgaaet de væsentligste Ændringer, der er foreslaaede, og jeg skal til Slut kun berøre en i og for sig ganske ubetydelig Ændring, som gaar ud paa at tillade Salg indtil Kl. 11 Aften paa de to første Søgnedage i Maj og November, altsaa ved de saakaldte Skiftetider. I den eksisterende Lov er Forholdet det, at der kun tages Hensyn til Skiftetiderne paa den Maade, at det paa den første Søndag i Maj og November tillades, at Forretningerne holdes aabne til Kl. 11 om Aftenen. Dette vil efter Lovforslaget ogsaa blive Tilfældet for de to første Søgnedage i Maj og November.

Som jeg nu her har gennemgaaet de enkelte foreslaaede Ændringer og udtalt min Tilslutning til dem, saa vidt man, som de nu foreligger, kan overse dem, saaledes kan jeg ogsaa udtale mit Partis Villie til at medvirke til en Fornøelse af Loven, for saa vidt angaar dens Hovedprincipper, og dets Villighed til Forhandling om de Enkeltheder, som foreligger, eller som under Sagens Behandling maatte komme til at foreligge.

Chr. Hansen: Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at det Lovforslag, vi behandler i Dag, er en Revision af de bestaaende Love af 1908 og 1909. Disse Love kom ikke til Verden uden adskillige Fødselsveer. Naa, det er vel altid saadan, at naar noget nyt kommer frem og brydes med det gamle, kan man mange Gange faa Betæneligheder ved at gaa med dertil. Naar man gennemser de Forhandlinger, som foregik, den Gang den nugældende Lov var til Behandling her i Tinget, vil man se, at der ogsaa i selve Rigsdagen var Medlemmer, der mente, at det var et Brud paa Grundloven at vedtage en saadan Lov. Men nu har Loven virket i

snart 5 Aar, og jeg tror ikke, nogen ønsker at komme tilbage til den tidligere Tilstand. Jeg tror, at man snarere vil ønske at komme længere fremad med Lukketiden. Ministeren har indhentet Oplysninger dels fra Kommunalbestyrelser, dels fra Politiet, dels fra forskellige Erhvervs-korporationer for derigennem at høre, hvorledes Loven har virket. Naar jeg gennemser disse Bilag, der er vedhæftede Lovforslaget, forundrer det mig imidlertid, at jeg ikke noget Sted ser, at Ministeren har søgt Oplysning hos det lønnede Personales Organisationer. Jeg synes, at det vilde have været rart, om man ogsaa kunde have haft en Udtalelse om, hvorledes de Folk ser paa den Maade, hvorpaa Loven har virket. Det er altid rart at have saa mange Oplysninger som muligt, naar man skal lovgive, saaledes at man kan se Sagen fra flere Sider. Man bliver derved lettere i Stand til at se, hvilke Fejl der er ved det bestaaende, og kan lettere rette dem. Det har Ministeren nu ikke gjort, og det undrer mig noget, thi den tidligere Indenrigsminister, Berg, søgte, om jeg husker ret, da Lovforslaget sidst var til Behandling her, Oplysninger hos den vedkommende Organisation. Jeg tror ogsaa, at denne gik sammen med de andre Korporationer til Rigsdagen for at faa Lovforslaget frem. Jeg vilde have sat megen Pris paa, at Ministeren havde søgt Oplysninger der. Jeg vil benytte Lejligheden til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvor det kan være, at Ministeren ikke har søgt Oplysninger hos det lønnede Personales Organisation, og bede Ministeren være saa elskværdig at udtale sig desangaaende.

Da denne Lov vedtoges, havde den jo to Opgaver. Den ene var at bryde Staven over de Forretningsfolk, som ikke vilde være med til frivillig at lukke deres Butikker Kl. 8. Lønarbejdernes Organisation og forskellige andre Organisationer arbejdede i en Del Aar paa at løse Spørgsmaalet ad Frivillighedens Vej. Men det lykkedes ikke. Da det kom til Stykket, var der enkelte, som brød ud, og saa turde de andre ikke tage Skridtet fuldt ud og lukke Kl. 8. Man frygtede Konkurrencen. Derfor blev man enig om at bede Lovgivningsmagten være sig behjælpelig. Den anden Opgave, som Loven havde, var at skaffe det lønnede Personale noget mere Frihed. Det gjaldt ikke alene om at skaffe Principalerne eller deres Koner og Børn, for saa vidt disse hjælper til at passe Forretningen, mere Frihed, men det gjaldt spe-